

22. navadna nedelja – leto A

Jezus prvič napove svojo smrt in vstajenje

Od takrat je Jezus začel svojim učencem kazati, da bo moral iti v Jeruzalem in veliko pretrpeti od starešin, vélikih duhovnikov in pismoukov, da bo moral biti umorjen in biti tretji dan obujen. Peter pa ga je vzel k sebi in ga začel grajati: »Bog ne daj, Gospod! To se ti nikakor ne sme zgoditi!« On pa se je obrnil in rekel Petru: »Poberi se! Za menoj, satan! V spotiko si mi, ker ne misliš na to, kar je Božje, ampak kar je človeško.« Tedaj je Jezus rekel svojim učencem: »Če hoče kdo iti za menoj, naj se odpove sebi in vzame svoj križ ter hodi za menoj. Kdor namreč hoče rešiti svoje življenje, ga bo izgubil; kdor pa izgubi svoje življenje zaradi mene, ga bo našel. Kajti kaj koristi človeku, če si ves svet pridobi, svoje življenje pa zapravi? Ali kaj bo dal človek v zameno za svoje življenje? Sin človekov bo namreč prišel v veličastvu svojega Očeta s svojimi angeli in takrat bo vsakemu povrnil po njegovem delu. Mt 16,21-27

Za menoj, Satan!

Čeprav radi razlagamo, da je ta trda beseda Jezusova semitski izraz pretiravanja in govor v prisposodbi, ne moramo mimo dejstva, da ga je Jezus uporabil prav na tem mestu. Petra imenuje hudič, ko ga ta odvrča od trpljenja, ki ga prinaša zvesto spolnjevanje Božjega načrta. Jezus svojo odločnost v sprejemanju trpljenja poudari v nadaljevanju, kjer pravi, da ne more biti njegov učenec tisti, ki ne sprejme križa in ki ni pripravljen izgubiti svojega življenja. Zakaj takšna radikalnost?

Dobro dopolnilo temu odlomku vidim v srečanju Jezusa z bogatim mladeničem. Tudi ta bi rad hodil za Jezusom. Ko pove, da je izpolnjeval vse zapovedi, ga Jezus povabi, naj proda svoje bogastvo in hodi za njim. Mladenič je žalosten odšel, ker je imel veliko premoženja.

Na eni strani je povabilo tistim, ki ne hodijo za Jezusom. Pri teh je Jezus zelo sočuten, a tudi žalosten, ko odhajajo zaradi zahtevnosti njegove poti. Na drugi strani pa so učenci, ki so se že odločili stopiti na pot za njim. Pri teh je Jezus izredno odločen, včasih kar trd. Ker smo gotovo tu zbrani kot njegovi učenci, potem se moramo vprašati, kaj pomenijo te trde besede meni in tebi.

Jezus govori o trpljenju, ki ga bo doživel popolnoma po krivici. Po človeški pameti čisto brez potrebe. A Jezus pravi, da za njim ni mogoče hoditi, če razmišljamo po človeško, še več, da je skušnjavec, Satan, ki nas skuša, da bi v hoji za njim razmišljali po človeško. Ko gremo za njim, moramo pozabiti na to, kar je človeškega, ampak razmišljati le še po Božje. In ta zamenjava logike, je pravzaprav glavni križ – vedno razmišljati po Božje, ne po človeško, vedno izgubljati sebe, da bi lahko prejeli Božje življenje.

Izpolnjevanje Božjih zapovedi je dolžnost tudi tistih, ki ne hodijo za Jezusom. Spremeniti logiko, povsem se podrediti Božjim načrtom, pa je dolžnost tistih, ki hočemo vzeti Boga za res. Odpovedati se svojemu življenju pomeni odpovedati se svojim predstavam, svoji logiki – govorimo tudi o tisti logiki, ki je že dobra, a ni božja. Vsak lahko najde v svojem življenju polno primerov, ko ga je Bog vabil naj se odpove sebi. Naj poskušam le orisati Jezusovo misel z nekaj primeri:

- Naj začnem pri sebi. Verjamem, da so bili moji načrti glede dela z birmanci dobri. Upam, da so bili tudi Božji. A v nekem trenutku se Bog odloči, da bo to delo propadlo. Moja pamet se temu upira. Bog pa očitno hoče, da se odpovem svoji logiki in sprejemem Njegovo, da se odpovem tistemu, kar je moje življenje, da mi on posreduje svoje.

In tako je z vsemi pastoralnimi načrti. Najprej moramo iskati, kaj Bog pričakuje, potem pa se odpovedovati celo tistemu, kar smo že spoznali za dobro. Bog nas hoče vabiti naprej, kam pogosto ve le sam.

- Starejši ste svoje življenje podarili svojim otrokom, živeli za druge. To je bil gotovo Božji načrt. Potem si najbrž zamislite mirno starost okrog svojih najbližjih. A Bog si zamisli vašo starost drugače oz. dopusti, da drugi naredijo drugače. Na enkrat ni nikogar, ki bi skrbel za vas in pošljejo vas v dom za ostarele.

Logična reakcija je bolečina in jeza. Mar ni bilo dovolj križev? Gotovo, a če je Božja volja, se ji ne smemo upirati. Čeprav se zdi popolnoma nelogično, kot Jezusova smrt na križu, je tudi ta pot Božja, pot umiranja sebi in svojemu življenju, da bi bili zvesti Bogu.

- Mladi imate kup načrtov glede družine, glede vzgoje, glede službe. Kup lepih načrtov! A Bog jih pogosto postavlja na glavo. Če smo iskreni, največkrat vse postavi na glavo. Ali slišimo oz. smo slišali kdaj Jezusov opomin – zakaj se upiraš Satan, zakaj razmišljaš po človeško!

- Vsak dan prinaša nešteto trenutkov, ki se obrnejo drugače, kot smo načrtovali. Kolikokrat odženemo nekoga od sebe v mislih: Poberi se Satan, ker me motiš! Mar ne bi morali slišati v sebi glas apostola Petra – ni ti treba trpeti, naženi ga, dovolj dela imaš? In odgovoriti temu notranjemu glasu: Poberi se Satan! Namesto da preganjamo druge, bi morali preganjati skušnjave v nas, skušnjave, ki delajo naše življenje preveč človeško in nič Božje.

Izgubiti svoje življenje, da bi sprejeli Božje življenje, je temeljna naloga vsakega Jezusovega učenca. On ima načrt za naše življenje, zaupajmo mu in iščimo Njegovo pot! Vsak dan je neskončno priložnosti, da se odpovedujemo svojim željam, da bi Bog lahko ustvaril v nas svoje podobe. Ne upirajmo se mu!